

עין משפט נר מצוה

מאי לאו דחג. תימה מאי קשיא דלמא לא מיירי כדס אלא באכרי עולה דקודמין לאימורי חטאת כדתנן:

חטאת העוף ועולת בהמה ומעשר איזה מהן קודם. וכעין צביא זו איכא למיזעי אכדתו ואכדת חזירו וכיבוד

אז ואס למ"ד משל בן צפ"ק דקדושין

(דף ג.) איזה מהן קודם תקדוס אכדתו איכא כיבוד אז ואס [קדוס] למ"ד דמשל בן תקדוס ב] אז ואס איכא אכדת חזירו דלמנר צאלו

מציאות (ב"מ דף ג.) למעשר חטאת אמר ליה אזוי אל תחזיר לא ישמע לו כו' תקדוס אכידת חזירו איכא אכידתו דקודמת לאכידת חזירו **ה**: **תקדום חטאת** העוף איכא מעשר דקדים ליה. תימה תקדוס חטאת העוף מק"ו ומה עולת צהמה שהיא חמורה וכולה כליל ומין זבח קודמת ב] למעשר חטאת העוף קודס לה מעשר שאינו כליל ועולת צהמה קודמת לו אינו דין שחטאת העוף קודס לה ד] וכי האי ק"ו אמרי' סנהדרין (דף לה:) דרציחה דוחה שבת מק"ו ומה עבודה שדושה שבת רציחה דוחה אופה שבת שנידחת מפני עבודה אינו דין שבתהא רציחה דוחה אופה וי"ל דחידוש הוא הא דחטאת העוף קודס לעולה ולא גמרי' מיניה דה]: **ח**וץ **מ**אשם **מ**צורע מפני שהוא בא להכשיר.

ואס תלמנר אלדננה חטאת מנורע עדיף דלכשורי ומכפר וי"ל כיון דמתן דהנות מדס האשס הוה חשיב ליה מעשר טפי אי"נ האי כו' חטאת שצמורה דקמני לאו בחטאת הנזאה עס האשס קאמנר אלא צשאר חטאות: **ש**למים **ש**ל אמש וחטאת ואשם **ש**ל יום ששלמים של אמש קודמין. פי' צקונטרס^[ח] דזלוול הוא להשהותם כל כך שזורת הצער מתקלקלת ועל חסם דחק אלא היינו טעמא דשלמים של אמש אין להס היתר ב] (אנינות) אלא עד הלילה וחטאת ואשס של יום עד הצקר דנאלכלין ליוס ולילה:

וחכמים **א**ומרים **ח**טאת קודמת. והוא הדין אשס דקדש **ק**דשים: **צ**לוויין **ש**לוקין **ו**מבושלין. אף על גב דקמני שלוקין והדר תני מבושלין מי"מ שלוקה ב] הוי טפי מבישול כדמוכח צברק כל הצער (חולין דף ק"ה.) גבי כבד דקאמנר שלוקה אוקרט ונאקרט^[ט]:

תדיר **ו**מקודש איזה מהן קודם. פירש צקונטרס כגון דס עולת תמיד ודס חטאת וקשה דצריש פירקין פרשינן דלמדצ עולת הצוקר צעזרת הדס איירי וגראה כלשון מוספי ר"ח ופר העדה וא"ת דמשמע אפילו עולת מוסף של שבת לחטאת מוסף של שבת ר"ח וי"ל כיון דעולת מוסף דשבת קודמת לעולת מוסף דר"ח משום דמדירה קודמת נמי לחטאת ב] שהשוה הכתוב עולה דמוסף עס החטאת:

מאשס **נ**זיר. דכתיב י] כבש בן שנתו [צמדנר ו] ומדליל בן ז' שנים צשמי סלעים כבש בן שנה לאו צשמי סלעים הוא: **כ**ך קודמין **צ**אכילתן. אכולהו דבני אכילה קאי כגון חטאת לאשס חטאת ותודה לשלמים ושלמים לצבור: **ש**למים ב] **צ**אלו **א**מש. לעורה ושהו עד היום ושחטן: **ו**חטאת **ו**אשס של ב] יום. עומדין להקריב: **ש**למים של אמש קודמין. דזלוול להשהותם כל כך והואיל וצבו ראשון וצבו ראשון וצבו ראשון. וכן מפרש צמוספתא דזבחים [פ"ה ה']: **ו**צנוול. ככל הנאכלין ראשין הכהנים לשנות צאכילתן כגון לאוכלן צלוין שלוקין ומבושלין: **ל**ידי **פ**סול. שטעס קדשים הנעשה נותר אוקרה: **ג**ב' **ט**דיר **ו**מקודש. כגון דס עולת תמיד ודס חטאת ב] עומדין זה תדיר וזה מקודש: **מ**מנו כדלמנרן [פטן] דס חטאת קודס לדס עולה מפני שהוא מרצה אי נמי עולת מוספי ראש חדש ופר העדה עומדים זה תדיר וזה מקודש: ואף

כל התדיר פרק עשירי זבחים

מאי לאו דמוספי **ה**חג. דשעירים הוי חטאת וכבשים עולה וקמני כבשים קודמין: לא נדננה. ושניהס עולה י]: **ו**טעמא **מ**אי קדמו פרים לאילים כו' **ש**כן נחרצו כנסכים. פר שלשה עשרונים ואיל שני עשרונים וכבש עשרון: **ש**כן נחרצו צאליה. לענין אימוריו.

ואע"ג דהשתא צעולה קיימין שכולה כליל מיהו דל ריבוי למוצח אשכחן ציה גבי שלמים וחטאת: **פ**ר כהן משיח קודס **ל**פר העלס דכר. מפורש טעס צהוריות פ"צ (דף יג.) כלשר י] שרף הפר הראשון מרישא יהא לפר העדה לכל מעשיו:

פר העלס דכר קודס **ל**פר עזודס **נ**וכצים. שזה חטאת וזה עולה ואמנרן לעיל [פטן] חטאת קודמת: **פ**ר **ע**זודס **נ**וכצים קודס לשעיר עזודס **נ**וכצים. אלמא יש עולה קודמת לחטאת: **ו**אימא **מ**רישא. כלומר אלדמותצת מסיפא סייען מרישא דקמני פר העלס דכר [קודס] **ל**פר עזודת כוכבים: ומשני לה **צ**חד **מ**ינא **ל**א קאמרי'. דהא ודאי ייחא לי דצחד מינא חטאת קדמה: **כ**י אמרי' צמרי מיני. קשיא לן דקאמרט מין קטן של חטאת קודס למין גדול של עולה דקאמרט ואפי' חטאת העוף לעולת צהמה וסא הכל דפר עולה קודס לשעיר חטאת: **נ**חטס **כ**פיצ. צפרשת שלח לך והיה אס מעיני העדה נעשמה צשגגה וגו' [וכמיצ המס ושעיר אחד לחטת חסר א' לומר שאינו כשאר חטאות שכל חטאת צצמורה הצאה עס עולה חטאת קודמת וזה עולה קודמת]: **כ**משפט **כ**פיצ. צההוא קרא ומנחתו ונסכו כמשפט משמע כמשפט קדר מקראו כך קדר עזודתו ופר צרישא כתיב: **א**פילו **ט**ימא **פ**רים ב] **ו**כבשים **ד**מוספי **ה**חג. הך מתניתין ב] דתנאי לעיל כבשים קודמין לשעירים, לא תקשה דכמשפט כתיב צכו ומשמע כסדר האמור צענין ושעירי' ככוכבים אחרונים: **ח**טאת **ה**עוף **ו**עולת **צ**המה **ו**מעשר **צ**המה. שלשתן עומדין: **ה**כא **ח**רגימו. צצבל: **מ**ין **ז**בח **ע**דיף.

ויקדים מעשר ואח"כ חטאת ועולה דאילו עולת צהמה לא מני קדמה לחטאת העוף מגזירת הכתוב: **ע**יילא **צ**ה. חשיבות לעולת צהמה צשאה עמה והיא חשוכה ממעשר שהיא קדש קדשים וכליל ומגזירת הכתוב החטאת קודמת ואף על פי שזו מין זבח: **ו**אגצסה **מ**מעשר. לצטל חשיבות שס מין זבח שצו דהא צעולה נמי אימיה לאומה חשיבות וצטיל ליה מגזירת הכתוב הלכך יקדים חטאת העוף לעולה ועולה למעשר:

ברתני' **ק**ודמות **ל**אשמות. אס היה מקריצ י] חטאת ואשס והציאן^[ח] חטאת קודמת כדתנן [לעיל פטן.] שדמה ניתן על ד' קרנות ועל היסוד: **מ**פני **ש**הוא **צ**א להכשיר. את המנורע לקדשים ולציאת מקדש הלכך חשיבות הוא לגביה שטהרה תלויה צו: **ו**צאין **צ**נסף **ש**קלים. דכתיב (ויקרא ה) צערכך כסף שקלים צאשס מעילות ואמי אשס תלוי ואשס גזילות צג"ש צערכך צערכך ואשס שפחה חרופה גמר צאל צאל כדלמנר צאיהו מקומן [לעיל דף מה:]. חוץ

לדני אכילה קאי כגון חטאת לאשס חטאת ותודה לשלמים ושלמים לצבור: **ש**למים ב] **צ**אלו **א**מש. לעורה ושהו עד היום ושחטן: **ו**חטאת **ו**אשס של ב] יום. עומדין להקריב: **ש**למים של אמש קודמין. דזלוול להשהותם כל כך והואיל וצבו ראשון וצבו ראשון. וכן מפרש צמוספתא דזבחים [פ"ה ה']: **ו**צנוול. ככל הנאכלין ראשין הכהנים לשנות צאכילתן כגון לאוכלן צלוין שלוקין ומבושלין: **ל**ידי **פ**סול. שטעס קדשים הנעשה נותר אוקרה: **ג**ב' **ט**דיר **ו**מקודש. כגון דס עולת תמיד ודס חטאת ב] עומדין זה תדיר וזה מקודש: **מ**מנו כדלמנרן [פטן] דס חטאת קודס לדס עולה מפני שהוא מרצה אי נמי עולת מוספי ראש חדש ופר העדה עומדים זה תדיר וזה מקודש: ואף

שלא תחירי חכמים אלא הכנסת מולח דאית ביה צד מצוה וליכנס בבגדי חול ולא אפשר בלאו הכי, וכן הלל ולא דאורייתא כ"ל (יבטריא חולין ט:ס)

מסורת הש"ס

א [הוריות יג. ע"ש],
ב [ירוש' נזיר פ"ו ה"ז],
ג [לעיל טו.],
ד [ירוש' שביעית ותרס' ד"ה אין, ירושה' שביעית פ"ח ה"ז, ד] ע' רש"י תמורה כג. ד"ה יאכלו, ט [נע"מ] צמחוט מטנ.] ע' ירושה' יומא פ"ו ה"ב, נזיר פ"ו סה"א, וע' סוף מגילה, ו [לעיל פט.],
ז [נבדוקשן לג ד"ה רב, פטטווס ע"ש, וכן צמ' צ"מ לג. ד"ה אכדמוס, ח [ע' דש"ק ומיט"ס], ט [וע"מ פו' פסחים לג: ד"ה ללן]

הגהות הב"ח

א [בבבשנא ובבבולן הכהנים וכו' צלוין שלוקין כ"ל וסות ו' ממקן:]

גליון הש"ס

א [ב' החאשמות. עיין לעיל דף לג ע"א מוס' ד"ה מניחת: נב' איבעיא לחו תדיר ומקודש. עיין ירושלמי מנח סוף הלכה ב:]

שינויי נוסחאות

א [ל' דנדרבה. וכן דנשי" (ש"מ. כהתיי): ב] [לכבשים שכן נחרבו בכבשים כרי (ש"מ וכשי"ו בבכתיי): ג] [ל' ואע"ג (ש"מ): ד] [ל' אלא מניא לא קאמרינן דחטאת ודאי קדמה כי קאמרינן בברי מיני בברי [נשי"ו] דבחרין מיני מיהא אשכחן כרי (כ"ה): ה] [ל' דריבא (יבטריא): ו] [כחיות יג ע"א אלא רבא (הגרייב): ז] [ל' בא להכשיר וז"ה נכשי" ומוס', ונאשמוטו בא ע"י הכשר והוא דקוח אלא גסס הכנשים העמיק כן כמיצורו (מלא"ש), וע' מייטן: ח] [כשם שהן קודמים בהקרבתן כך הן קודמין באכילתן (כ"ה במשניות וכשי"ו בבכתיי): ט] [ל' היום (ש"מ): י] [כמה"י וחטאת: יא] [ולתת לתוכן. וכן להלן לא יתן לתוכן] (כתיי): יב] [עולה, וטעמא ברי דה"ל (שסכ"י): יג] [כמה"י כאשר שרף את הפר הראשון שיהא ראשון לפר העדה וכו': יד] [ומהדר ואימא מרישא (כתיי): טו] [פרים אילים וכבשים (כתיי): טז] [ל' מנחתא (ש"מ): יז] [ל' כחיותיב (ש"מ): יח] [ל' ודביאן כחד (צ"פ). ובעינ"צ מוסק מינא ודביאן: יט] [דכתיב ביה (כתיי) (ש"מ): כ] [ל' שלמים שקיבורא ממש וחטאת ואשס של יום. עומדים לאכול: שלמים של אמש קודמין. דזלוול הוא להשהותן כל כך שצורתה הכשר מתקלקלת ואע"פ שזמן אכילתן כל היום יקדמו (כתיי). ושסכ"י. וע' מוס' [בא חטאת מוספין עומדין (ש"מ). וע' ע"ש וחי' [בב] תקדוס כיבוד אב ואם איכא אבדת חבירו [דקדומת כדאמרינן (צ"פ)] באלו מצאיאת יוכל אמר לו אבא אל תחזיר ישמע לו כרי כ"ל (ש"מ): גב] [ל' וקדומת (ש"מ) וכשי"מ מותק מיבות וימן זבח: ד] [ל' לו (ש"מ): בה] [כשי"מ טוסף דהא מין זבח הוא אלא דגזירת הכתוב הוא ולא מהמת חשיבות קודמת וק"ץ אינו אלא מוכח סבירא: ב] [היתר אכילה כ"ל (ש"מ. צ"פ): ב] [ל' שליחא (ש"מ): ב] [כשי"מ טוסף ואע"ג דמוספי שבת כולן עולות ומוספי ר"ה חד חטאת וחד עולה: ב] [לחטאת שעמה שהשוה (ש"מ):]

שיטה מקובצת

שהוא בא להכשיר. (תיבת על ממקן.) אפי' דחטאת מנורע כמו כן צא להכשיר וגם לכפר מי"מ אינו כל כך עיקר ככל שזו חטאת שמי' מדס האשס הים על גוף המנורע על ההיטות:

ציא:

עין משפט
נר מצוה

לא אב מיי פט"ו מהלכות
מעה"ק הלכה יד:
לב ג מיי פט"ו מהל' מעה"ק
הלכה יד:
לג ד מיי פ"ב מהל' תמידין
הלכה ו:
לד ה מיי פ"ב מהל' שבת
הל' ז ופ"א שם הל' ז
טוש"ע א"ח סימן שלד סעף
ס:

תורה אור השלם

1. וַתֵּשֶׁב בִּי חֲקִירֵי קֶרֶן מִנֶּמֶץ
לִירוּחָהּ סֶלֶת יִתְּנָה קֶרְבָּנוּ וַיִּצָּק
עָלֶיהָ שָׁמֶן וַתֵּן עָלֶיהָ לִבְנָהּ.
וַיִּקְרָא ב, א
2. כָּל הָאֲזֻחִים יַעֲשֶׂה קִבְּהָ תֵּת
אֵלֶּה לְחֲקִירֵיב אֲשֶׁר יֵרֵךְ יִנְחוּ
לִירוּחָהּ: מִבְּרֹדוֹ ט, ג
3. וְיֵן חֲקִירֵי לִנְסָק חֲצֵי הַיָּמִין
אֲשֶׁר יֵרֵךְ יִנְחוּ לִירוּחָהּ:
מִבְּרֹדוֹ ט, ו
4. וַהֲשֵׁא עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּחְבֵּד בּוֹ
אֶת הַכֶּבֶד וּבְעֵר עָלֶיהָ בָּחֹן
צִיצִים בִּבְרֹךְ בִּבְרֹךְ וַיִּעַר חֲקִירֵי
הַעֲלֵה וַחֲקִירֵי עָלֶיהָ חֲלִבֵי
הַשֶּׁמֶן: אֵשׁ מִמֶּנּוּ יִקְרָא עַל
הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִחְבֵּד: וַיִּקְרָא ב, א
ו-ה

וסף רע"י

[illegible]

ליקוטים

המתנבד שמן קומצו. ודאי
דלקמצה בפס ידו כדרך קמיצת
המנחה איאפשר, אלא *) שמפריש
בכלי שיעור קומץ שהוא כשני
זיתים. (מ"ט ס"ב דמנחות)
*) ועי' מוסף רש"י ב"ה ושיריו
גאכלין. וזהוהמ"ה מנחות דף עד
ע"א פי' קומתו. יקטנו:

שיטה מקובצת המתנדב

ציא:

אמר ליה אי תניא תניא. הא דפליגי רבי ורבנן בסוף כל המנחות באות מזה (מנחות סב.) גבי תנופת וזחי שלמי צבור מוזחי שלמי יחיד וקאמר רב פפא דכולי עלמא דון מינה וומינה הדיא מקמי דשמעה לברייתא דהכא דמפקין לה גבי

ממנו שכן דלפליג דרון מינה ומינה
 ויש לתמוה דבפרק המנחות והנסכים
 (סע קד:) תנן אמר רבי טרפון מה
 מצונו ציין שהוא צא חובה צא
 צדקה אף שכן שהוא צא חובה צא
 צדקה למה לי מה מצונו כיון דליף
 הכא מקרא מדכתיב קרבן:

הַמִּזְבֵּיחַ וְנִחַת מֵעַל הַמִּזְבֵּיחַ
וּבִיבַת חַיִּיב. וְאִם
אֵלֶּם אֵלֶּם הָאֵל אֵלֶּם אֵלֶּם
דִּהָא תֵּן לֵהּ בְּזֶרֶק הַמִּזְבֵּחַ
מִקֹּדֶשׁ (לְעֵיל פֶּה). וְכֵן גִּחְלַת
שִׁפְעָהּ מֵעַל גְּבִי
הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר וְשִׁמָּה יֵן
חִלּוּק בִּין
וְהוֹרִידָהּ לִפְעָה (בֵּין)
וְהִיא הִיא הִיא
וְנִסְתַּמַּת תַּמִּיד (דָּף לֵב). נִסְתַּר
מִמֶּנָּה
כִּכְכָּב גִּחְלִים מִכְכָּד לֵאמֹר
יִחָא בְּלֹאז' הִבִּי מִשּׁוּם
דְּלִינְחִיק לְמִזְבֵּיחַ דְּלִאֲמֵר
בְּשֵׁלֵה טָרֵף בְּקִלְפִי
(יִמָּא מו):

הא רבי יהודה הא רבי שמעון.
וא"ת הא שמעין ליה לר"ע

לדסדר ניה כר' שמעון בהגות צמח
(צ"ק קיג.) דקאמר רבי שמעון משום
ר' עקיבא לובש אדם י' כלאים זה
על גב זה כדי להעביר כו' ויש
לומר דתרי תנאי ואליבא דר"ע:

הא כדאיִתָּא והא כדאיִתָּא אַמר רב פפא כְּתנאי^א וְזוֹ
אוֹמֵר שְׁלֶשֶׁת לוּגִין בְּמֵי קַמְפִּילְגוּ אֲמִירוּה רַבֵּן קָמִיר
וּמִינֵה דוֹן^ב מִינֵה וְאוֹקִי בְּאַתְרָה אִיכָּא בִּינְיֵיהוּ דִּרְ
מִתְנַדְבִּין אָף שֶׁמֶן מִתְנַדְבִּין [וּמִינֵה מַה מִּנְחָה לֹוגִין
וּמַה מִּנְחָה קוֹמוֹצָה וְשִׁירִיה נֶאֱכָלִין אָף שֶׁמֶן קוֹמוֹצוֹ
מִמִּנְחָה מַה מִּנְחָה מִתְנַדְבִּין אָף שֶׁמֶן מִתְנַדְבִּין וְאוֹקִי
נִסְכִּים שְׁלֶשֶׁת לוּגִין] אָף שֶׁמֶן שְׁלֹשׁ לוּגִין וּמַה
אָף שֶׁמֶן כּוֹלֵץ^ג לְאִישִׁים אַמֵּר לִיה רַב פֶּפֶא לֹאבִי^ד אִי
דכ'ע דון מינה ומינה אלא רבי^ה מאורח גמר לה א'
נתן לרב פפא מי מצית אמרת הכי והתניא^ו קרבן כ'
שמן וכמה שלשה לוּגִין וּמֵאֵן שְׁמַעְתָּ לִיה דֹּאמֵר שֶׁל
מִיִּיתִי לֵה מִקְרָבֵן א"ל^ז אִי תֵּנִיא תֵּנִיא^ח אַמֵּר שְׁמִי
וּמוֹזְלוֹ עַל גְּבִי הָאִישִׁים מ"ט אַמֵּר קרא^ט וְיִין תִּקְרִיבִי
רִיחַ נִיחוּחַ לָהּ^י וְהָא קָא מַכְבִּי כִּיבִי בְּמַקְצַת לֹא שֵׁם
רַב נַחֲמָן אַמֵּר רַבָּה בְּרַ אֲבוּה ז'הֻמּוּרִיד נִחַלַת מַעַל
דְּלִיכָא אֵלָּא הָאִי אִיבְעִית אִימָא כִּיבִי דְּמִצּוּה שְׂאֵא
עֵיקֵב^כ כֻּלְפִי שְׁתַּנְתָּ תוֹרָה^{כא} לְתֵרוּם יִכוֹל יִכְבָּה וְיִתְנָה
שְׂאֵנִי הֵתִם אֲפֻשֶׁר דִּיתִיב וְנִטְר^{כב} ת"ש יין כדברי ר' ע'
טַרְפוֹן לְאִישִׁים וְעוֹד תֵּנִיא^{כג} נִסְךְ^{כד} לְסַפֵּלִים אוֹ אִינוֹ א'
יִכְבָּה^{כה} לֹא קִשְׂיָא^{כו} הָא רַבִּי יְהוּדָה הָא ר"ש לְמִימָר דַּע
וְהָאֲמֵר שְׂמוּאֵל מַכְבִּין יִגְחַלַת שֶׁל מִתְכַּת בְּרַה"ר בְּשִׁטְמָר

לְוִיָּהּ וַיְנַחֵם כְּדִנְפָקָא לֵן בְּזַמְנוֹת (דף קד.) אֲזָרַח מִלְמַד שְׁמַתְרַב
אִתָּה לִיָּה לֵהָא נְמִי דְאִי בְּאַתְרָה וּמַה יָּיִן כּוּלּוֹ לִסְפִּילִים אָף שְׁמִי
מִתְחַלֵּל לְהִסְטִים דְּהָא מֵאֲזָרַח אִתְּרִיבִי דְכַמֵּי בְּנִסְכִּים כָּל הָאֲזָרַח
מִגִּמְרָא לֵהָא לְנִבְרַת שְׁמִי וְכִי נְמִי דִיִּינַת מֵינָה וּמֵינָה שְׁלֵמַת לְוִיָּהּ
בְּזָרָה לֵהָא (סז) וּמִי מֵאִים אִמְרַת כִּי. דְרִבִּי מֵאֲזָרַח גִּמְרָא לֵהָא אִי
בְּצִפְתִּי עֲזָמוֹ דְּלִילוֹ הִבָּא בְּגַלְל וְזֶה כְּחִיב הֶסֶךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶּר (שס כח)
אִתָּה הִשְׁתִּין כְּדֵאֲמַרְיִין בְּמַסְכַּת סוֹכָה (דף מט.) לֹא שְׁמִי רִיבִי
לְנִפְלִי. כְּלוֹמַר הוֹאִיל: לְסוֹרֹס. אֵת הַדָּשֶׁן: יְדוּל יִכְבֵּה. אִם מֵאִלָּא
דְּמִתּוֹה אִסְרִי יֵי: וְנִטְר. וּמִמַּתִּין: אִו אִינוּ אֵלָּא לְאִישִׁים. דְּהָא כְּחִיב אִשְׁ
אִסְרוֹר הוּא לֹא אֵלָּא תַּכְבֵּה אִפִּילוּ בְּלֹא מִתְכוּיִן הִלְכָּךְ עֵקֶר לֵב מִלְשָׁמַי
לְצִרְיִיחָא בְּצִפְתִּי שְׁלַח טו י: אִי רִבִּי שְׁמִעוֹן. שְׁמוּאֵל כְּרִיב שְׁמִעוֹן דִּכּוּן
לְחֻשָּׁה מִשּׁוֹם קוֹשִׁיא דְלֹא תַּכְבֵּה וְלֹא תִמְרָר פְּסִיק רִישָׁא וְלֹא יִמְרָא
בְּצִיפְתִּים גְּסוּת דְּבֵר שְׁאִין מִתְכוּיִן הוּא: גְּחֻלַּם שֶׁל מַסְכָּה. לֹא בֵּת כִּיבֹר

כל התדיר פרק עשירי זבחים

וַיִּגֵּי רַבִּי וּרְבֵנָן בְּסוּף כָּל
רַבִּי תְּנוּפֹת וְזִמְיָ שְׁלֵמִי לְצוּר
פֶּה כְּדוּלִי עֲלֵמָה דְּוָן מִינֵה
דִּהֲכָה דַּמְפִּיקֵין [ח] גְּבִי
הוּא אִם שֶׁל נִדְבָה הוּא וְיִהְיֶה טַעְמָה
לְמִילָתָהּ שֶׁאִין מִתְנַדְּנִין שָׁמֶן: [א] מְכַלֵּן
דְּמֵאן דְּלֹאֵר מִתְנַדְּנִין. אִיכָא לְסַפּוּקִי
בְּנִדְבָה אֲלֵמָה שְׁמֵן נִדְבָה מִתְחַלֵּק:
בְּשֵׁלֵמָה לְרִי וְיִרָא. דַּמְתָּךְ לְמַתְנִי
כְּשִׁמּוּל רִישָׁא דַּשְׁמַעַם מִתְחַלֵּק
בְּצִירִיס [ב] וְסִיפָא דַּשְׁמַעַם נִדְבָה לְאִישִׁים
דְּאִיכָא [ג] לְאֹרְקָמָה בְּזוּמָן: טַנָּה רִישָׁא
מִשּׁוּם סִיפָא. רִישָׁא דְּרֵבִי גְבִי שְׁמֵן
הַמִּתְחַלֵּק אִי אֲתָה לִישָׁאֵל מִהוּ
כְּדִי נִסְבֵּה דְּלֵי נְמִי מִתְנַדְּנִין שְׁמֵן
אִינוּ מִתְחַלֵּק אֲלָה מִשּׁוּם דְּבַעִי לְמִתְנִי
סִיפָא אִם רֵאשִׁית שְׁמֵן יוֹמֵן עַל גְּבִי
הָאִישִׁים אִי אֲתָה לְרִיךְ לְסַפְקָה
בְּנִדְבָה שֶׁאִין מִתְנַדְּנִין שְׁמֵן דְּדוּקָא
אֲשֶׁמַעֲיִין דְּלִילוּ לְמֵאן דְּלֹאֵר מִתְנַדְּנִין
וְנֹתָן [ד] טַנָּה רִישָׁא נְמִי אִם רֵאשִׁית
שְׁמֵן מִתְחַלֵּק: יֵין דְּבַדְבִּי רַבִּי עֲקִיבָא.

לרבי זורא רישא בשירים סיפא בקומץ אלא
לאביי קשיא תנא רישא אמו סיפא בשלמא
סיפא תני משום רישא אלא רישא משום
סיפא מי תני אין^א אמרי במערבא^ב תנא רישא
משום סיפא^ג ת"ש^ד ויין כדברי ר"ע^ה לספלים
שמן^ו כדברי רבי טרפון לאישים מאי לאו מדיין
כולו לספלים שמן^ז כולו לאישים מידי איריא
רב פפא כתנאי^ח ששמן לא יפחות מלוג רבי
לגו אמרור רבנן קמיה דרב פפא^ט דון מינה
יה איכא בינייהו דרבנן סברי^י מה מנחה
מינה מה מנחה לוג שמן אף כאן לוג שמן
לוגין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין^{יא} ואידך
שמן מתנדבין ואוקי באתרה^{יב} כנסכים מה
שמן שלש לוגין ומה נסכים כולן לספלין^{יג}
רב פפא לאביי^{יד} אי ממנחה מייתי לה^{טו} [רבי]
מאזרח גמר לה א"ל רב הונא בריה דרב
הכי והתניא^{יז} קרבן מנחה מלמד שמתנדבין
נמעת ליה דאמר שלשה לוגין רבי היא וקא
יא תניא^{יח} אמר שמואל המתנדב ויין מביא
מזבח קרא^{יט} ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה
כיבוי במקצת לא שמייה כיבוי איני^כ והאמר
המוריד גחלת מעל גבי המזבח וכיבה חייב
א כיבוי דמצוה שאני ת"ש דתנא ר"א בן
תרום יכול יכבה ויתרום אמרת לא יכבה^{כא}
ת"ש ויין כדברי ר"ע לספלים שמן כדברי רבי
לספלים או אינו אלא לאישים אמרת^{כב} לא
הא ר"ש למימרא דשמואל כר"ש סבירא ליה
אל מתבת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים

קד- אורח מנחם שמתדבק יין: ומה נפלים כוונ' (תפלים. כוונתו יין דרבי חזקיה באתמלא יין כולו לספלים אף שמן דלאו בר ספלים כולו לאישים וציון פשיטא לן דכולו לספלים ואינו הכתיבה בנספלים כל האורח יעשה כחה (במדבר טו) ומנחת נסכים כולה כליל: רבי מאירא רבי ומינה שלשת לוגין לא שהו אורחא שבעתה נסכים על כבש רביעית ההין יין ^א כבי ירבי מאירא מנחם גמר: לא אשכ ריה ניותו. אלמא יט יין שהו לאישים ואורחא זה זה יין ^ב הכי הסך נסך שבר (שס כח) לשון שביעה לשון שכרות שיהא נראה על גבי המזבח כשפוקקין (דף מט:): לא שמיא ריבוי. דלא קפיד קרא אלח אשכ תמיד תוקד על המזבח (ויקרא ו:): יין: יכול יכבה. אם מלאך כוון לוחשות שאינן מאוכלות: אמרם לא יכבה ^ג. אלמא כיבוי אלח לאישים. דהא כביז אשכ ציון (במדבר טו): אה רבי יהודה. דאמר (שם קכ:)^ד דבר שאין מתכוין ביון הלכך עקר ליה למשמעותיה דאשכ למדרשיה נחת רוח הוא לפני כאישים והכי מסיק לה שמואל כביז שמעון דציון מתכוין לכבות אין לא תכבה ראייה ^ה עליו לאסור למיעקר משמעותא אמר פסיק רישא ולא ימות הוא אפשר דמוליף ליה בציפיין דקות מאד הלכך אי נמי מכבה ואלם על מתכב. לאו בת כיבוי הוא ^ו ואיסורא דרבנן הוא דאיכא ובמקום היוק רבים לא גזור רבנן: אצל

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' יין בדברי ר"ע. עי' מנחות
דף לא ע"ב תוס' ד"ה דמייתי:

שינויי נוסחאות

[illegible]

סכים הבאין בגלל הזבח אינו מולפן דכתיב זהו הסך נסך שבר דמשמע לשון שביעה ושכרות למוצח וזהו כשנתנו לספלים ומאן דלית ליה מזלפו על גבי האישים מפרש להאי קרא נחת רוח לשם כאישים:

